

BRIDGE
between
SKIES

by SearchingTheMeaningOfLife
2021

Bridge Between Skies

(Internet of Meanings)

Συλλογή 2020

By SearchingTheMeaningOfLife

**Ευχαριστούμε τον «GTsik» που επιμελήθηκε το εξώφυλλο
και τον «Johnny di» για την παραχώρηση των φωτογραφιών.**

Σαν έμαθες να ζωγραφίζεις σύννεφα
Τα καβάλησες και ταξιδεύεις από τότε
Είσαι γέφυρα ανάμεσα στους ουρανούς

PROLOGUE

Regardless of whether you approve it or not, technology came in between us. To join us or to divide us. We decide on how to use it.

IoP (Internet of People) connects people with people, with social media.

IoT (Internet of Things) connects people with things and things with things.

People and things are growing and it is definitely our business to organize them neatly.

What will be done with the precious but neglected meanings?

Before even discovering the writing, the man had realized that his charisma and difference from the other creatures was in mind, intellect and meaning. He secretly hid them in myths, stored them in the immortal(;) constellations and spread them with the art of memory to the next generations until they were recorded in stones, papyrus, papers and digital media ...

They knew that the **meanings are the only way to evolve our species**.

We are searching for the hidden meanings in the arts: books, cinema, plays, paintings, poetry and more, and since 2011 we have started publishing them publicly on the Internet, specifically **SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com** and other related websites. First ourselves, let us have a point of reference and review, and then whoever, other active seeker, is interested.

All this research, of course, through perception, has led to ideas and thoughts for new meanings. Somewhat like this began the creation of verses, since the arts never ceased to be the best hiding place. By living in the meanings man is constantly evolving. If he wishes to become more widely understood, art is the medium. From art begins and in the art ends the search and the transmission of meanings.

We stopped storing in stars, stones and papyrus. Also books are converted into ebook and the internet is the fastest media transmission of the era ...

Internity (Internet of Meanings)... Come to organize with ebooks, apps, websites and all available ways, knowledge of the past, of nowadays and of the future. **To connect man with the meanings. The meanings with the meanings.**

The most appropriate language for the substance is Greek. It is the only active primordial language that attributes every function of the ever-evolving brain. Its dictionary is constantly being recreated and growing up, with new words that show their significance on their own. Greek language is philosophy, conscious or unconscious, and only her speech. In every attempt to translate it, valuable elements of meaning are lost, but the effort is also worthwhile, for what remains.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ανεξάρτητα με το αν το εγκρίνετε ή όχι, η τεχνολογία μπήκε ανάμεσά μας. Για να μας ενώσει ή για να μας χωρίσει. Εμείς το αποφασίζουμε με τον τρόπο χρήσης της.

Με το **IoP** (Internet of People) συνδέονται οι άνθρωποι με ανθρώπους, με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Με το **IoT** (Internet of Things) συνδέονται οι άνθρωποι με τα πράγματα και τα πράγματα με τα πράγματα.

Οι άνθρωποι και τα πράγματα όλο και αυξάνονται και σίγουρα μας αφορά το να τα οργανώσουμε τακτοποιημένα.

Τί θα γίνει όμως με τα πολύτιμα αλλά παραμελημένα νοήματα;

Πριν ακόμα ανακαλύψει την γραφή ο άνθρωπος είχε καταλάβει ότι το χάρισμα και η διαφορά του από τα άλλα πλάσματα βρισκόταν στο νου, τη νόηση και τα νοήματα. Τα έκρυψε μέσα σε μύθους έντεχνα, τα αποθήκευσε στους αθάνατους (;) αστερισμούς και τα διέδωσε με την τέχνη της μνήμης στις επόμενες γενιές, ωστόσο καταγραφηθούν σε πέτρες, πάπυρους, χαρτιά και ψηφιακά μέσα...

Εκείνοι ήξεραν ότι **στα νοήματα βρίσκεται ο μόνος τρόπος να εξελιχθεί το είδος μας.**

Ψάχνουμε τα κρυμμένα νοήματα μέσα στις τέχνες: βιβλία, κινηματογράφο, θεατρικά έργα, πίνακες ζωγραφικής, ποίηση και πολλά άλλα και από το 2011 ξεκινήσαμε να τα

καταγράφουμε δημόσια στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα στο **SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com** και σε άλλες σχετικές ιστοσελίδες. Πρώτα για να έχουμε εμείς ένα σημείο αναφοράς και ανασκόπησης και στη συνέχεια όποιος άλλος ενεργός αναζητητής ενδιαφέρεται.

Όλη αυτή η έρευνα βέβαια, μέσω της αντίληψης, οδήγησε σε ιδέες και σκέψεις για νέα νοήματα. Κάπως έτσι ξεκίνησε και η δημιουργία στίχων, μιας και οι τέχνες δεν έπαψαν ποτέ να αποτελούν την καλύτερη κρυψώνα. Ζώντας μέσα στα νοήματα ο άνθρωπος είναι συνεχώς εξελισσόμενος. Αν θέλει να γίνει ευρύτερα κατανοητός η **τέχνη** είναι το μέσο. Από την τέχνη ξεκινά και στην τέχνη καταλήγει η αναζήτηση και η μετάδοση νοημάτων.

Σταματήσαμε να αποθηκεύουμε σε αστέρια, σε πέτρες και παπύρους. Επίσης τα βιβλία μετατρέπονται σε ebook και το διαδίκτυο είναι το ταχύτερο μέσο μετάδοσης της εποχής...

Internity (Internet of Meanings)... Ελάτε να οργανώσουμε με ebooks, apps, websites και όλους τους διαθέσιμους τρόπους, την γνώση του παρελθόντος, του τώρα και του μέλλοντος. **Να συνδέσουμε τον άνθρωπο με τα νοήματα. Τα νοήματα με τα νοήματα.**

Η καταλληλότερη γλώσσα απόδοσης ουσίας είναι η ελληνική. Είναι η μόνη ενεργή αρχέγονη γλώσσα που αποδίδει κάθε λειτουργία του συνεχώς εξελισσόμενου εγκεφάλου. Το λεξικό της συνεχώς αναδημιουργείται και μεγαλώνει, με νέες λέξεις που δείχνουν τη σημασία τους από μόνες τους. Αποτελεί φιλοσοφία, συνειδητή ή ασυνείδητη, και μόνο η ομιλία της. Σε κάθε προσπάθεια μετάφρασής της χάνονται πολύτιμα στοιχεία νοήματος αλλά αξίζει η προσπάθεια και για αυτά που απομένουν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΟΣΚΟΛΙΚΑΣ

ΦΤΕΡΩΤΑ

ΕΝΣΤΙΚΤΑ

ΟΝΕΙΡΟΓΡΑΦΗ

ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ+ΣΚΕΨΕΙΣ=ΝΟΗΜΑΤΑ

ΝΟΟΣΚΟΛΙΚΑΣ

‘Δίχως έρωτα, είσαι νεκρός’

Πλήθος γεννήσαμε από έρωτα γεννηθήκαμε
Γελάσαμε, πονέσαμε, κλάψαμε: Νιώσαμε!
Με Όνειρα μαζί ζωή μεστώσαμε

Τώρα μου λενε να σε απωθήσω
Από μακριά να σε γνωρίσω
Χωρίς πόνο, δάκρυ, χαρά. Μη σ'ακουμπώ!
Όνειρο ανέκφραστο, σατανικό
Ό,τι απέφευγα να φανταστώ

Ακούγεται στον νέο βολικό
Από έξυπνες πόλεις ήδη μοναχικός

Μα τί πιο τρομακτικό; Σιωπές βουβές
Ψυχές ωμές. Σώματα ανέραστα
Γέννες με έγχυση, προεπιλεγμένες
Σε ένα μηχάνημα από ψυχρό υλικό

Δίχως έρωτα, είσαι νεκρός
Δίχως αισθήματα, παρανοϊκός
Δίχως τις νότες, σε σκέψεις βυθίζεσαι
Κι όλο απελπίζεσαι
Με λέξεις τσακίζεσαι

Να σε αγγίξω, να νιώσω τον χτύπο σου
Να σε μυρίσω, να σε ερωτευτώ
Να μου ψιθυρίζεις στο αυτί μυστικό
Να σε αγκαλιάζω, να σε φιλώ
Όσο κι αν φεύγεις, να μένεις εδώ
Να είσαι το γέλιο στην ψυχή που φορώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Μπορώ Αν...'

Μπορώ να αλλάξω το εσωτερικό της ψυχής
Αν μεταμορφώσω τους εφιάλτες σε όνειρα
Αν διαγράψω τους νόμους που στερούνται έρωτα
Αν μας μάθω να μη λησμονούμαι τις ωραίες μνήμες
Αν το θάρρος της γνώμης μας δυναμώσω
Αν δροσίζεστε με τις φλόγες των κορμιών
Αν σεβόμαστε απ' αγάπη το κάθε ζωντανό
Αν διαχωρίζουμε ορθά την αλήθεια απ' το συγχωνευμένο λάθος
Αν εκτιμήσουμε την πυρά μέσα μας
Αν το κάτι βρούμε (και χαρίσουμε) του καθενός
Και πεθάνουμε λιγότερο ανόητοι απ' όσο γεννηθήκαμε

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Η άβυσσος" της Μ.Γιουρσέναρ]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αλλόκοσμο αντίδοτο'

Άλλος κόσμος σ'έχει φέρει
Άλλη λάμψη μ'έχει βρεί
Όσες μάχες έχεις δώσει
Ρίγος φέρνουν στο κορμί

Αυτό το κάτι που θέλω
Το έχεις και ίσως τ'αγνοείς
Μακάρι να 'χα τα λόγια
Στα μάτια η σπίθα φλυαρεί

Άλλοι βλέπουν το συνηθισμένο
Η φλόγα εμένα προκαλεί
Φύσηξα μέσα σου αγάπη
Αθανασίας ειν' τροφή

Εκεί που ήσουν είχε σβήσει
Η σπίθα βρήκε τη βροχή
Μια ανάνηψη σε φέρνει
Κοντά στα χείλη η ψυχή

Αντίδοτο για μια ζωή
Μια αλλόκοσμη μορφή

[Εμπνευση από τη σειρά 'Fridge']

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ώρες'

Να σου αρέσουν όλα αδύνατο
Όσο κι αν επέλεξες με μεράκι
Όταν υποχρεώνεσαι υπό άλλων
Σε χρόνο συγκεκριμένο ασχολίας

Νεκρές οι ώρες και σε κοιτούν
Σαν σε οστεοφυλάκιο καρτερούν
Σαπίζουν! Μαζί τους κι εσύ
Τη ζωντάνια π' αφήνεις γελοιοποιούν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Στο πλάι'

Πλάι βαδίζω
Αργά περπατώ
Φίλους ανάμνησης
Δε νοσταλγώ
Άλλους δεν έχω
Εμένα φιλώ
Σε κάθε χρόνο
Σε κύκλο κόσμου
Εσένα ευεργετώ
Πλάι βαδίζω
Αργά περπατώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σωτήρας'

Τέλειωσαν όλα τα συναισθήματα
Μιας αλησμόνητης οδύνης
Όλοι οι κύκλοι τον πόνο έθρεφαν
Κάποιας εκδίκησης μεγάλης
Ήσουν εσύ που τόσο πόνεσες
Ήσουν εσύ που θα πονέσεις
Όσο στους άλλους ευθύνες ρίχνεις
Σε κύκλους μίσους θα επιστρέφει
Δείξε επιείκεια σε όσους μπλέχτηκαν
Νιώσε πώς είναι η ανοχή
Όλοι είναι άξιοι Αγάπης
Λύσε των κύκλων τη συνοχή
Αγκάλιασε όλους όπως εσένα
Ίδια αξία
Μία ψυχή

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Γόνιμη στάλα'

Λίγες κουβέντες γράφω σταράτες
Νέκταρ σταγόνες του γιασεμιού
Έχει την πλάση όλη ευωδιάσει
Στάλαξε δαύτες σε κάθε νου
Μυρωδιά δεν παίρνεις σε άβυσσο κενού

"Σήκω Χιονάτη!" Κοιμάσαι στο δάσος
Νιώσε την αίσθηση του κάθε καιρού
Τί περιμένεις; Περνάνε τα χρόνια!
Κοιμούνται τα χείλη του παλικαριού

Κορίτσια όμορφα! Αγόρια γινωμένα!
Χάνονται σε δέντρα δάσους πυκνού
Από ψηφιακά κυκλώματα παρασυρμένα
Θάβουν τα σπόρια τους σε τρύπες μυαλού
Σταλάζω νέκταρ... Κλαδιά για να βγουν

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

'Αναγνώστης άλλου Κόσμου'

Τρεις ζωές και να που τώρα ζω την Τρίτη
Μόλις τέλειωσε η αθώα εποχή
Της αφέλειας ξερίζωσα την τρίχα
Ρίζα ανώριμη θέλει να ποτιστεί

Άλλοι οι κόσμοι μας μα όλα κάπου δένουν
Σαν ξεφυλλίζεις παρτιτούρες άλλου νου
Μελωδίες κι αν δεν έμαθα να γράφω
Στο ρυθμό μου τώρα εσύ πως κελαηδείς;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Ξύπνημα πρώτο'

Ποτέ δεν πίστεψα σε κάποιον πως θ' αρέσω
Κι εσύ με πόθησες σα να 'μουν θησαυρός
Αν μου το έλεγες θα ήταν όλα αλλιώς
Θάρρος να είχες αντί για ψωροπερηφάνια
Να αγκαλιάσεις το ανθοδοχείο το κενό
Όμορφο να 'ναι όπως έξω και εντός
Έρωτα ξύπνησες σε κάθε κύτταρό μας
Πολύτιμο είναι και γι' αυτό σε ευγνωμονώ
Κι αν λέξεις μείνανε σε οπλοστάσιο κρυφό

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Αγκάλιασέ με'

Νιώσε με στον ήχο τζιτζικιού
Μοιράζομαι του πλάτανου πνοή
Ελπίδα πράσινη τα χρώματα στα μάτια
Δε ζω, υπάρχω, σε άλλου κόσμου τη μορφή
Μια φαντασίωση ονείρου σε οδηγεί
Εκεί γιατρεύεις κάθε πόνο με ηδονή
Αγκάλιασέ με! Χτύπος καρδιάς να ακουστεί

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Πουλόβερ κόκκινο'

Σε γωνιά του χρόνου κρύβομαι και μένω
Να ζήσω πάλι την πιο όμορφη στιγμή
Αρχή και τέλος όλα τώρα τ' προσμένω
Μια παρέμβαση στο όνειρο να ζει

Μην πιστέψεις αν σου πουν ότι θα φύγω
Το απόλυτο ζηλεύουν που δε ζουν
Μου ταιριάζεις, σου ταιριάζω, σε λατρεύω
Με τον έρωτα και χρόνο ξεπερνούν!

Κύκλοι τέμνονται και όλα εκεί αλλάζουν
Για εκείνον που νιώθει και μπορεί
Τα νήματα σωστά να τα ταιριάζει
Πουλόβερ κόκκινο στον κόσμο να φορεί

Από έναν έρωτα τα πάντα ξεκινήσαν
Για έναν έρωτα κυκλώνω στη ροή
Τον ουρανό ενώνω με τη γη σε μια στιγμή
Δίχως τέλος μα ούτε και αρχή

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Dark]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Πλύσου το δάκρυ μου'

Πλύσου το στερνό δάκρυ μου
Να νιώσει ο λογισμός σου
Έντονους πόθους και καημούς
Κι όλα τα καμωμένα
Που φεραν στην καρδιά πουλιά
Να φτιάξουν τη φωλιά τους
Κει να κλωσήσουν τα αυγά
Να γειάνουν τη γενιά τους
Μπορεί να φεύγω μα εσύ
Να 'χεις τούτη τη γνώση
Να αλλάξεις του κόσμου τη ροή
Που του 'χω Αγάπη τόση
Ένα μου δάκρυ σου αρκεί
Να βγεις απ' το μαράζι
Τα πάθη λιώνουν το κορμί
Με φως η νύχτα αλλάζει
Λευκά τα περιστέρια μου
Και φόρα τα φτερά τους
Τέχνη κατέχεις ποίησης
Στείλε την ομορφιά τους
Σε όλα τα πέρατα της γης
Και στα απέραστα της
Να γειάνει κάθε γωνιά ψυχής
Από τα σκοτεινά της

Πλύσου το στερνό δάκρυ μου
Να νιώσει ο λογισμός σου
Έντονους πόθους και καημούς
Μες στο συνειδητό σου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Φτερά περηφάνιας’

Φύτεψα μέσα μου φτερά
Και ακόμα περιμένω
Σύνθημα από τα πουλιά
Και μ' ένα τσίου φεύγω

Δυνάστες δεν αρνήθηκα
Και ακόμα υποφέρω
Γρανάζι να 'μαι μηχανής
Και μέσα να διαφέρω

Τα αποτυπώματα σκιάς
Με τέχνη εξαφανίζω
Από της θλίψης τα στενά
Πετάω με κάθε ρίσκο

Βουβά με πένα γρατζουνώ
Τα σύννεφα στα ουράνια
Κι αν η ψυχή αναριγά
Να νιώσω περηφάνια

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Δύναμη να Αγαπώ'

Κι όμως δυνάμωσα γιατί σε αγαπώ
Όσο κι αν νόμισα πως είχες μερτικό
Αδύναμη όταν έλπιζα σε άλλους
Κατέθετα όπλα. Σε μάχες πώς να βγω;
Αγαπώ κι αν αγαπάς αδιαφορώ
Είσαι όλοι σε Έναν; Είσαι ο ίδιος ο Θεός;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

‘Αναίτια ζωή: Απελπισία’

Αγάπησες τη θάλασσα και όχι τα ουράνια
Θαύμασες τον καθρέφτη χωρίς να δεις εσένα
Νήστεψες χρόνια τη χαρά και δόθηκες στο ψέμα
Παρέδωσες στον έρωτα την κάθε άμυνά σου
Πηγή της δυστυχίας η αναίτια σκοπιά
Ζωή όμως ανεξέταστη ρέει σε απελπισία
Εχθρούς θωρείς τους αδερφούς μ' ασήμαντη αιτία
Ποια ερωτήματα έθεσες στου σκύλου τη λαχτάρα;
Όπως σ' απάντησε αυτός σιωπούν και τα ουράνια!
Είμαστε όλοι αδελφοί με μια κοινή αιτία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Υπάρχει νόημα;'

Ποια η ουσία παρουσίας μου στη γη;
Όταν κι η θλίψη μόνο λίγο διαρκεί;
Ποια η εξουσία μου αν παίζουν οι Θεοί;
Είμαι ένα τίποτα, στο τίποτα π' οδηγεί
Η μόνη αλήθεια πως ο θάνατος θα 'ρθεί
Κι ως έχω Αγάπη: Των γενναίων αρετή!
Όλα χαλνάνε με το πάθος για ζωή
Εκτός κι αν κράτησες αγνότητα ψυχής

Θέλω το αδύνατο να πάρω αγκαλιά
Έτσι ο θνητός νιώθει Θεός για μια βραδιά
Κι όχι παλεύοντας στις λίμνης τα ρηχά
Ούτε με έρωτες που μ'αδιαφορία τους κρατά
Μα με φιλία ενός ίσου στην καρδιά
Μα κι αν υπάρξει, από τρόμο προσπερνά
Μία ελπίδα που όλο φεύγει μακριά
Φόρα τη μάσκα και υποκρίσου βολικά

[Έμπνευση από το θεατρικό 'Καλιγούλας' του Άλμπερ Καμύ]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ίδια άστρα μας κοιτούν'

Άλλα σύννεφα μας σκιάζουν
Ίδια άστρα μας κοιτούν
Σαν τα μάτια που λατρεύουν
Όλα όσα αγνοούν

Τα κοιτάμε και μας βλέπουν
Κι είναι άπειρα θαρρείς
Αμοιβαίες ιστορίες
Γι' άλλους κόσμους αφανείς

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Όλα στρόγγυλα'

Λίγη βαρύτητα μου έδωσες μητέρα
Και αναπτύχθηκα και έγινα βουνό
Έχω ενέργεια που φτάνει ως τ'αστέρια
Κι ας ξεχωρίζω... δε σε κατηγορώ!

Όλες οι σφαίρες μου Αγάπη στροβιλίζουν
Είναι περίεργο σε κόσμο μαλθακό
Στις μαύρες τρύπες σας χαρά όλο σβουρίζουν
Σεις τις φθονείτε, μα σας θέλουν αρχηγό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Χωρίς να σε κοιτώ'

Βλέπω τα μάτια Σου
χωρίς να τα κοιτώ
Σιωπή ψυχής
μέσα από πέντε λέξεις
Νοιώθεις να φεύγω
μα ακόμα είμαι εδώ
Σε προστατεύω από εμένα
κι υποφέρω
Ουράνιο θαύμα
στη γη σε συναντώ
Όσο μου μοιάζεις
τόσο παρανοώ
Θύρα της Κόλασης
περνώ όταν Σου μιλώ
Για ένα Παράδεισο
ελπίζω να αντέξεις

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Αυτοτιμωρία'

Θέλω να με τιμωρήσω
για όσα σου 'κανα στο χθές
Δεν υπάρχουν, να ρωτήσω
πόσα σ' έκαναν να καις

Παίρνω όλες τις ευθύνες
κι ας μη μου αναλογούν
Καταστρέφω τις βιτρίνες
είναι τέλειες κι ενοχλούν

Είναι άχρηστες οι τύψεις
κι όσες λέω μ' αφορούν
συναισθήματα λαθραία
και αθώους αιμορραγούν

Φίλε βλέπεις σ' αποφεύγω
σαν πολύ σε χρειαστώ
όταν τόσο υποφέρω
θέλω να καταστραφώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Ερωτικός κόσμος'

Ξαφνικά όλα τα μάτια γύρω σβήσαν
Όπου κοιτώ είναι η δική σου η μορφή
Νόμοι της φύσης εν' άλλο κόσμο μου ορίσαν
Πέρ' από κάθε ανθρώπου λογική
Πάλι ξημέρωσε κι εσύ ήλιε ανατέλλεις
Σβήσαν τα άστρα απ' τη δική σου τη μορφή

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Σε δυο ήλιους'

Το να λάμπεις στο σκοτάδι έχει αξία
Το να λάμπεις την ημέρα ενοχλεί (;)
Είσαι αστέρι ενός άλλου γαλαξία (;)
Στις τροχιές άλλα σου άστρα έχουν γιορτή (;)
Να που κάποια σε δυο ήλιους μας χορεύουν
Ημικύκλια σε χορούς κυκλωτικούς
Για τον έναν όταν λάμπουν διαπρέπουν
Για τον άλλο μαύρες τρύπες τα θωρούν
Σε δυο ήλιους να χορεύεις είναι τρέλα
Κι ήσουν ήλιος που φωτίζει άλλη γη
Όλα άχρονα γραμμένα στον αιθέρα
Μυστικά που φανερά έχουν χαθεί

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Άσε τις σκέψεις’

Άσε τις σκέψεις στο κομοδίνο
Στάξε μέσα σου λίγο αλκοόλ
Άκου τον ήχο μιας γλυκιάς μπαλάντας
Πλύνε τη σκόνη και έλα να σε δω

Είτε είναι μέρα, είτε είναι νύχτα
Πάνω σε αστέρι σε καρτερώ
Κρατώ φανάρι το δρόμο μη χάσεις
Ραντεβού σε τόπο ονειρικό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Ξυπόλυτη Ελευθερία'

Πάλι βγάζω τα τακούνια
να διασχίσω τα σκοτάδια
μην τ'ακούσουν τα λιγούρια
και με φάνε για τα χάρδια

Ακριβή μου ελευθερία
συ δεν ξες από προστάτες
όσο κι αν σε συγκινούν
σε σκλαβώνουν σ' άλλους χάρτες

Με το ανέφικτο για ελπίδα
την καρδιά σου μη ματώνεις
Είσαι ο άντρας της ζωής σου
και γι' αυτό φτερά απλώνεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Ξανά Άνοιξη'

Η Μητέρα πάλλεται
κι ας έγινε μητέρα
μέσα σε φλόγες
συσπάται η μορφή

Ρέουν τα υγρά
ποτίζουνε κλαδιά
φύλλα χλωρά
ανθίζουνε τη γη

Με ένα άνεμο
να μπαίνει στα ρουθούνια
μήνυμα Αγάπης
σας στέλνει η Μητέρα

Τη νέκρα πόθησε
μα άνθισε ξανά!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Παράταση ζωής’

Βάλε κρασί... Να ζήσουμε!
Τα λάθη μας να λύσουμε
Όσα πολύ αγαπήσαμε
Πικρά τα συζητήσαμε
Φίλε πάλι μπερδεύτηκα
Άλλα χθες ονειρεύτηκα
Τώρα που τα μιλήσαμε
Τα όρια αυξήσαμε
Πάμε για τα επόμενα
Να ζήσουμε τα Όνειρα!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Παλιές αγάπες'

Σας αγκάλιασα έναν έναν
και σας φίλησα με τρόπο
Ευχαρίστησα τα τρένα
που σας έφεραν στο δρόμο

Μες στο χώρο της σιωπής
ραντεβού είχα ορίσει
Ό,τι είχα το 'χω δώσει
σ' ό,τι έχω Αγαπήσει

Πια χωρίς αποσκευές
απ' τα "Εγώ" απαλλαγμένη
απ' Αγάπη καθαρά
νέα τροπή μας περιμένει

Οι αγάπες μου οι παλιές
επιστρέφουνε στα ζόρια
Οι αναμνήσεις τους γλυκές
πια νικάν τη στεναχώρια

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Μαμά'

Γεννάς τους ανθρώπους που σ' Αγαπάνε
Όποια κι αν είσαι, όπως κι αν ζεις
Σε νιώθουν κι από ' σένα πιο βαθιά
Με βλέμματα σε γεμίζουν συνέχεια φιλιά

Όταν τα πράγματα δυσκολεύουν
Βαρίδια τα λένε οι περαστικοί
Ασ' τους να φύγουν δε σ' αγαπούν
Τόση Αγάπη θα ' θελαν κι αυτοί

Δε μάθανε ποτέ τους ν' αγαπάνε
Είναι μονάχα κτητικοί
Σε θέλουν μόνο για μια γιορτή
Έχει και πόνους αυτή η ζωή!

Προοδεύεις και σε καμαρώνουν
Αρρωσταίνεις και μένουν εκεί
Μέσα από 'σένα την τόλμη μορφώνουν
Για την δική τους αποστολή

Μαμά! Σε φωνάζουν... Τα πάθη λιώνουν
Ποιός σ' Αγαπάει τόσο πολύ
Με μια καρδιά να στάζει νέκταρ
Και να 'ναι ολόκληρη αγνή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Ανάνηψη’

Τί κι μ' είχες συγκινήσει;
Έχεις απομακρυνθεί!
Πριν ο κόκορας λαλήσει
Μ' είχες ήδη αρνηθεί

Την καρδιά μου πατσαβούρι
Έκανες να σκουπιστείς
Το γνωρίζανε οι φίλοι
Κι έχω απ' όλους πια χαθεί

Την καρδιά μου να γιατρέψω
Είναι ατόφια και χρυσή
Πιο πολύτιμη απ' όλες
Για όλους πρέπει να σωθεί

Να χτυπάει μες στη νέκρα
Να μας δίνει τον παλμό
Το ρυθμό στην αρρυθμία
Μια ανάνηψη ζωής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Πάλι δεν τολμάς’

Πάλι σ' έχουν αδικήσει
Είσαι ο Άβελ ή ο Αδάμ;
Η Ελένη σ' έχει παρατήσει
Είναι η θλίψη σου βαριά

Άκου τα άστρα πώς μιλάνε!
Άκου μέσα σου βαθειά
Κρασί ζωής πίνουν, μεθάνε
Δίνουν αγάπη με φιλιά

Γίνε ο Σίσυφος μια μέρα
Σπρώξε τα βάρη με χαρά
Είναι άλλων όλη η πίκρα
Φτάσε τη μπάλα σου ψηλά

Νιώσε τη δύναμη των άστρων
Νιώσε γαλήνη στην καρδιά
Διώξε τα πάθη των θλιμμένων
Είναι μικρά αφεντικά

Υπάρχει φώς χωρίς σκοτάδι;
Θέλεις μονάχα τη χαρά
Έχεις λουφάξει στη ρουτίνα;
Σε Μάτριξ όλο θα ξυπνάς

Σχήματα, χρώματα αλλάζουν
Μα εσύ και πάλι δεν τολμάς

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Τί κι αν σπάσεις την κλεψύδρα'

Τί κι αν σπάσεις την κλεψύδρα;
Συνεχίζει η ροή! Έχεις πόθους, έχεις πάθη
Να εκτίσεις μια ποιή.

Είσαι εδώ όπως δεν ήσουν
Απ' όταν είχες συστηθεί
Πόσα λάθη να κρατήσουν
Δυο καρδιές σε μια ψυχή;

Πιάσε χαρτί και μολύβι
Γράψε αυτόματη γραφή
"Δεν υπήρξαμε καν φίλοι"
Κι από κάτω υπογραφή.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Δίχως γιατί'

Σ' Αγάπησα αντί να σ' επιλέξω
Όσο κι αν ψάχνεις δεν υπάρχει το γιατί

Αν η καρδιά μπορούσε να σκεφτεί
Από καρκίνο θα 'χε χάσει κάθε χτύπο
Είναι η μόνη δίχως ασθένεια νοητική

Είναι στη σκέψη σου η μορφή μου ιδεώδης
Φαντάζει συνάντηση μεγάλων ιδεών
Σοφία δέντρου μ' ένα άρωμα φρουτώδες

Προϊδεάζει για της φύσης τον καρπό
Θαύμα τελείται τον κατάλληλο καιρό
Αποχωρεί κι αφήνει πίσω τον παλμό

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

'Δεσμοί Γης'

Σύ μου τάξεις τα χρυσά Σου τα χωράφια
Όλα τα 'χω μες στην χούφτα: Στην καρδιά

Σ' ένα πλέγμα προστασίας απο Εσένα
Να χτυπάει και ν' ανάβει τα κεριά
Κι όταν το σώμα θα 'χει φύλλα ή φτερά

Νιώθω τα όνειρα που μου 'χεις καμωμένα
Μπλέκουν στις νύχτες μου: Νιώθω τη Ζωή!
Σε αισθάνομαι σε κάθε μια μορφή

Όταν φράχτες ίδιας ύλης συναντιούνται
Όλα αγκαλιάζονται σε όμορφη γιορτή
Δικιά μας γίνεται όλη η Χρυσή Γη

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Ακραία πάθη'

Τα πάθη σου καπνίσαν τα όνειρά μου
Κι από το νέφος την καρδιά σου που να δω;

Ό,τι αγάπησα με πίσσα καταστρέφεις
Όσα αισθάνομαι στις λέξεις δε χωρώ
Να αγαπήσω για τους δυο μας πως μπορώ;

Αυτοκτονείς έτσι τα πάθη όπως τεντώνεις
Πνίγεις τ' ανέφικτα σε ντουμάνι από καπνό
Έλα κοντά! Αγαπώ σε 'σένα το κάθε μυστικό

Εξαντλούμαι! Έχω τα όρια ξεπεράσει
Η υπομονή έχει τελειώσει από καιρό
Να αγαπήσω για τους δυο μας πως μπορώ;

Κάνε προσπάθεια. Λάτρεψε το κάθε ένα λάθος
Μέχρι το πάθος μες στο μέλι διαλυθεί
Στο χέρι ο ήλιος σε τραβάει στη ζωή

[Εμπνευσμένο από την ταινία "Ευτυχία"]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Γράμμα στον Άϊ Βασίλη’

Σμίγω τα χείλη, τα μάτια φιλώ
Στις αψίδες τους θαύμα πορφυρό
Καθρεφτίζει δάκρυ απύθμενο θαλασσινό

Μνήμη γλυκιά για να καρδιοχτυπώ
Καβάλα σε ελάφι να σε καρτερώ
Άλλο ένα όνειρο βγαίνει αληθινό

Σμίγω τα χείλη, τα μάτια φιλώ
Στις αψίδες τους θαύμα πορφυρό
Καθρεφτίζει δάκρυ απύθμενο θαλασσινό

Μια καρδιά παλαβώνει κάθε λογικό
Στολισμένη η πόλη στις ψυχής το ρυθμό
Με αποστολέα και παραλήπτη παρανοϊκό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΤΕΡΩΤΑ

'Άλλα μάτια'

Άλλα μάτια έχεις πια

Άλλα αγάπησα

Άλλος είσαι

Δε σε θέλω πια

Αλλού η σκέψη

Άλλου αισθήματα

Επανήλθες

Μα αποχωρείς

Καλή καρδιά

Να 'σαι καλά!

Γενναία πετώ ξανά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

‘Αναλφάβητος Ψυχής’

Θέλεις τις σκέψεις μου με τρόπο να ακούσεις
Θέλεις εσένανε να βρεις μόνο εκεί
Έχω αισθήματα για κάθε Σου πτυχή
Κι εσύ από αδιαφορία αγνοείς
Νομίζεις σκέφτομαι όλο άλλους, ξένους
Ξένο τον εαυτό Σου θεωρείς
Σε Αγαπώ! Εσύ γιατί παρανοείς;
Το χέρι με στοργή Σου κρατώ
Μα εσύ με επιθέσεις αισχρές αυτενεργείς
Ευανάγνωστη στα μάτια η Ψυχή
Είσαι αναλφάβητος
Επιδέξιος για εραστής
Στους καταράκτες των ματιών αδιαφορείς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

‘Ο Μαγεμένος’

Ποιά σκέψη σου σε μάγεψε;
Τι όνειρο να είδες πριν φανείς;
Στη φαντασία σου τι ρόλο να 'χω παίξει;
Κι ήρθες πρωί με βλέμμα όλο βροχή
Παράκληση στα μάτια δίχως ήχο
(Για ό,τι παρακαλείς δεν πόθησα)
Ένα "έλα" άφησες να ακουστεί
Το χέρι άπλωσες σαν το ζητιάνο
Από ένα ξένο απόλαυση ζητείς;
(Σα να συνάντησες ουρί του Παραδείσου)
Δυο μέρες γνώσης αγγίξαν μια ψυχή!
Σε άλλα όνειρα με ρόλους συμμετέχω
Σε ίδιο με θες πρωταγωνιστή
Το έντονο ξάφνιασμα
Πιο μακριά σε πάει
Η "συγνώμη" όμως ήταν αρκετή
Τα λιονταράκια τα είχα όλα λυμένα
Σώο σε άφησαν!
Αρκεί ως ζώο μη ξαναφερθείς
Με τη Δύναμή Σου άλλους μην τρομάζεις
Του κόσμου τ' άδικα διώξε αν μπορείς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αντικατάθλιψης Χρονομηχανή '

Άλμα στο χρόνο

Άλμα στο χώρο

Ελπίδα νιώθω στις συμφορές

Πως κάποτε θα καταφέρω

Να αλλάξω κάτι από το χθές

Γέλια να φέρω και χαρές

Νέα αρχή σε όσους δεν είδαν

Όσα τελείωσαν

Κι ακόμα κλαίν

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Fridge]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Χωρίς ίχνη'

Ψέματα λες, συκοφαντείς,
κορμί αποπλανείς
Μα το χειρότερο:
Εξαρθρώνεις ψυχή

Για ό,τι αισθανθείς (?) αδιαφορείς (!)
Να ελέγχεις θέλεις τη ζωή (.)
Όσα την έχουν να κατέχεις
Γυρεύεις κάθε αφορμή

Συλλέγεις σπόρους. Τους αλλάζεις
Φυτών, ζώων κάθε μορφής
Σε κυριεύει μια εμμονή
Μας βασανίζεις! Ψυχασθενή!

Πουλί να είμαι, να πετώ
Ίχνη στο χώμα μην πατώ
Στο νου μου να κυριαρχώ
Απο ανθρωπιά σας Αγαπώ!

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Η άβυσσος" της Μ.Γιουρσέναρ]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Ποιος έρωσ;'

Πρωί, και έξω από το παράθυρο μου ερωτοτροπούν περιστέρια ελεύθερα
Μα πώς συναίνεσα να με καταδιώκεις από έρωτα;
Νόμιζα ότι η καταδίκη τούτη ήταν ισόβια!
Μα όπως σε όλα τα ισόβια, απέδρασα νωρίτερα
Τους λόγους δεν τους είπα. Ξεχνιούνται άλλωστε! Τα γραπτά μένουν ;)
Πλήθος θεατών ήθελε να δει να καίγεται θηλυκό
Έτσι αναίσχυντα να αισθανθούν αγνότεροι απ' την Αγνή, οι βάρβαροι
Λύσσαξαν σα σκύλοι! Σα να τους τράβηξα το κόκκαλο απ' τη μούρη
Το ένα Όχι μου κατάγγελνε όλα τα Ναι της υποταγής τους
Εσύ γνώριζες τις ιδέες, την δράση του πνεύματός και τους ενημέρωσες
(Μα τι προδοσία! Ανύπαρκτη η αγάπη σου!)
Καμιά πυρά όμως δεν αποπλένει την τόλμη του πνεύματος
Αυτή έκανε τερατώδη την τόλμη του απλού σώματος, στα μάτια των
καταπιεσμένων.
Τώρα μαζί τους παρακολουθείς τα φτερά μου να συναγωνίζονται των περιστεριών.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο "Η άβυσσος" της Μ.Γιουρσέναρ]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Ευθύνη Επιλογών'

Κανένα παράπονο ή γκρίνια
Επέλεξα να είμαι αλλιώς
Επιβιώνω στις ανάγκες
Με επιθυμίες τώρα ζω
Όλα ολόκληρα περνάνε
Πίσω καθόλου δεν κοιτώ
Μόνο τα "θέλω" σαν τελειώσουν
Επιλογή να αποχωρώ!

Όλο παράπονα και γκρίνιες
Σε ενοχλεί ο εαυτός
Φρόντισες, ίσως, τις ανάγκες
Με ένοχα "θέλω" πας εμπρός
Σε απωθημένα να γυρίζεις
Είναι του νου σου το γλυκό
Δικτατορίσκος είσαι μ' όλους
Τα χνώτα άλλων... πυρετός!

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

'Μόνο με δέντρα'

Αταίριαστη

Για τούτο τον κόσμο

Μα άλλον δεν ξέρω

Με σώμα ή χωρίς

Κυκλοφορώ ανάμεσά σας

Σας νιώθω

Ενοχλώ

Τη βολική υπακοή

Ενώ προσπαθώ

Να μη με διαφθείρει

Κανείς φίλος

Αντάξιος

Μόνο με δέντρα

Ταιριαστή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Ανεξημέρωτος'

Σε κήπους αντιστέκεσαι
Γερανέ ανήμερε
Δίχως δειλία
Χωρίς ίχνος ταπεινότητας
Το σφρίγος σου θαυμάζουμε
Ενίσχυσε την ικανότητα
Αντέχεις στις δυσμένειες
Από οσμές πώς μαγεύτηκες;
Καμένου εγκεφάλου
Να φωλιάσεις γυρεύεις
Σε γωνιά της ζούγκλας του

[Έμπνευση από το βιβλίο του Τομ Ρόμπινς "Ακόμα και οι καουμπόισσες μελαγχολούν"]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Το ξάφνιασμα'

Το ξάφνιασμα αγάπης
Του δειλού εαυτού
Ένωσε δυνατό
Για μια φιλοδοξία ζωής
Πόθησε η σάρκα
Να κυριαρχήσει
Ένα όμορφο κορμί
Να το ταπεινώσει.
Πια ξέρεις:
Ήταν ματαιοδοξία.

Όχι αθώος, φοβερός έρωτας:
Κραυγή παθιασμένη ελευθερίας
Δίψα ανακάλυψης
Της πηγής θερμότητας
Των χειλιών
Του νοήματος
Του απάνθρωπου
Ναρκωμένου κόσμου
Φυλαγμένο στη σιωπή
Θηλυκού στόματος
Σώματος
Αγκαλιάς

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

'Μοίρα: Συνείδηση Υποταγής στην 'Υπαρξη'

Παγίδα ο κόσμος
Και πιάστηκα
Να ενοχλώ ενοχικά
Αν και δεν το ζήτησα υπάρχω!
Κάτι προσμένω ασφυκτικά
Υποταγμένος στη συγκυρία
Αφήνω φίλους να φλυαρούν
Γυμνοί
Από αξίες ή συναίσθημα
Έτσι νιώθουν (αν και ακίνητοι)
ότι φυλλορροούν
Το τίποτά τους δικαιολογούν
Μια ελευθερία που παρανοούν
Η μόνη χαρά
(Τί τραγικό!):
Να με χρειαστούν.

'Ο βασιλιάς'

Αν νιώθεις πρίγκιπας
Ο βασιλιάς είναι άλλος
Μαέστρος στην ορχήστρα
Και ποιητής μεγάλος
Άκου τη συμφωνία!
Δένει τα όργανά σου
Άγγιξε με τα μάτια!
Του πνεύματος το γάλα
Δικό σου το βασίλειο
Πια, μή γυρεύεις άλλον
Άρχοντα είσαι συλλογής
Αισθήματος με θάρρος

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

‘Άγνωστοι: Δύναμη’

Δύναμη όλοι οι νεκροί
Όσοι πολύ Αγάπησα
Δύναμη όλοι οι σύντροφοι
Όσους πολύ νοιάστηκα
Χρήσης μ'είδαν
Κι ας μην είμαι πράγμα
Όσοι με χρειάστηκαν
Κάποιοι νοιάστηκαν
Κάποιοι αγάπησαν
Για λίγο με συνάντησαν
Μια στιγμή γνώσης
Μοιράστηκαν
Ως άγνωστοι ξεπεράστηκαν
Λίγο εντός ηρέμησαν
Δυνάμωσαν, περπάτησαν
Όσοι μέσα κάνανε χώρο
Κερί ανάβω
Στο ελάχιστο π'άντεξαν
Φτερά ν'ανοίξουνε ελπίζω
Την πλάτη όλων χάιδεψα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Λευκό χαμόγελο'

Το πέταγμα λευκών περιστεριών
Σχημάτισε το χαμόγελο στο πρόσωπο
Κομμάτια της καμπύλης του
Είναι οι λέξεις που διαβάζετε

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Όλα είναι πόλεμος'

Μέσα από αδιέξοδο
Χαμογελώ
Όλα είναι πόλεμος!
Τώρα νογώ
Όποιος γεννιέται
Σε μάχη μπαίνει
Υπάρχει, σκέφτεται,
συνέχεια θέλει
Τί κι αν όλη η γη
Σου κρατά το χέρι
Ειρήνη
Σε κόσμου σημείο
Να φέρει
Ζωή σε δράση
Με πόνο ρέει
Απλώνει φτερά
Όταν καταρρέει

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

'Μια φορά, σε έναν καιρό'

Όλα σενάρια παιγμένης φαντασίας
Όσα ζούμε του νου ειν' διαλεχτά
Άξια κι Όμορφα με περιττή ουσία
Τη Φύση τέλεια να δούμε μια φορά
Σε ένα καιρό που η Ζωή στιγμές ξεχνά

Να είναι ατέρμονη ρουτίνα. Να γυρίζει.
Σαν ποντικάκι σε ρόδα... Αυτιστικά
Και να 'χει μόνιμα ο χρόνος πια κολλήσει
Με αγωνία στη χαρά του "τελευταία φορά".

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

'Ζωή από Τέχνη'

Τι και αν λιάστηκα στον βράχο!
Τι και αν στη θάλασσα κολυμπώ!
Τι και αν αισθάνθηκα του πουλιού το φόβο!
Τι και αν σε μουσεία περιηγούμαι
Αν το ξύπνημα συνείδησης σε αστραπή χωρώ!
Στις λέξεις βάζω άλλο υλικό
Από όνειρα παρμένο
Κρυμμένο σε άστρο λαμπερό
Εκεί το αδύνατο συνθέτω
Κι είναι του αύριο δυνατό
Μια πιθανότητα υπάρχει
Στην αγκαλιά Σου να χαθώ
Ζωή από Τέχνη να Ομορφαίνει
Της Φύσης το αύριο καρτερώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Προδοσία'

Όταν με πρόδωσες δεν αρνήθηκα
Πήρα τον δρόμο τον ατελείωτο
Με ήρεμο βλέμμα σε λίμνη γαλήνης
Όρθια και μόνη στο άγριο πλήθος
Ποτέ δεν ένιωσες την τρομάρα μου
Σε προστάτευσα απ' το καθρέφτισμά Σου
Αλλά όσο κι αν σφυρίζεις πλέον δε γυρίζω
(Ίσως λίγο το κεφάλι να δω αν Είσαι καλά)
Εξαπάτησες με χαρά! Για ποια εμπιστοσύνη ελπίζεις;
Μέχρι να δω τα φτερά Σου... τρομάζω

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Σα μη συνέβησαν ποτέ'

Αν όλα είναι αυταπάτη
Όλα πιο Όμορφα να νοώ
Μετρώ τις στάλες της βροχούλας
Μες στη στιγμή να κολυμπώ
Σ' άλλη ζωή πως να ελπίζω
Αν σε αυτή δεν είμαι εδώ;
Γύρω καθρέφτες μου σας βλέπω
Μέσα μου γράφω ένα σκοπό
Σε μια απάτη ονειρεμένη
Χωρίς το φόβο αγαπώ
Σα μη συνέβησαν ποτέ
Όλα του χτες τα χαιρετώ
Με άλλα φτερά τώρα πετώ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Φτερά σε παρένθεση'

Διέγραψα όλες τις ακατανόητες παρενθέσεις νοσταλγίας
Και σταμάτησαν οι άδικοι τραυματισμοί
Μόνο οι σπάνιες παρενθέσεις ψιθυρισμών του νου Σου
Αξίζουν να υπομένω
Και σ' αυτές επιμένω να κατανοώ
Τα παιχνιδίσματα των φτερών
της λευκής πεταλούδας

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

'Ευάλωτα πετώ'

Η Αγάπη μου
με έκανε τρωτό
Όλα τα άλλα της ζωή μας
τα μπορώ
Όταν το βλέμμα σου αντικρίζω
παραλύω
Άτακτα λόγια με πεταλούδας
ρυθμό
Τί κι αν δε μου 'δειξες ποτέ σου
αδυναμία
Να μπαίνω μπρος σου προστασία
προσπαθώ
Φτερά ανοίγω κι από πόνο
αιμορραγώ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Ματωμένα φτερά'

Αλήθειες απίστευτες

Στο νου γιατί φαντάζουν;

Διάβολος κι άγγελος

Όλα είμαι εγώ! Κραυγάζω

Κι όπως εγώ, έτσι και εσύ

Φτάνει λίγο να ερευνήσεις

Βιάσου!

Οι αμφισβητήσεις

Μάτωσαν κάθε φτερό

Η ειλικρίνεια σε έχει σαστίσει

Σύνελθε πριν γίνω αερικό

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Φτερά ζωής'

Με αυταπάρνηση να πέφτω
Στο καθήκον
Να προστατεύω και αγγέλους
Το μπορώ
Τί είναι τα ύστερα; Εδώ πλέον δε θα 'μαι
Ψευτο ελπίδα;
Ψυχής την πίσσα καθαρίζω
Όσο ζω

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Απατηλά φτερά'

Πάνω απ' τις κόκκινες σκεπές πιάνω τα σύννεφα.
Σπρώχνω τα όρια της πιο φασματικής ζωής.
Είμαι τοτέμ που όλο παλεύει με τα κύματα.
Με μόνο νόημα στων ψευδαισθήσεων τη μορφή.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ΟΝΕΙΡΟΓΡΑΦΗ

{Θάλασσα}

Μετά από τόσα ναυάγια στις τρικυμίες της
Σκουπίδια και θησαυροί ξεβράστηκαν απ' τα εντόσθια
Όσο εσείς τα ξεδιαλέγετε
Έρθε η ώρα να γαληνέψει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Σκέψεις και νοήματα}

Αδάγκωτο στο έδωσα

Το είδα

Το μύρισα

Το άγγιξα

Εσύ που το δάγκωσες

Το μήλο, Αδάμ

Έχεις να μου πεις πολλά

Νοήματα όχι σκέψεις

Τέτοιες έχω κι εγώ.

Υπάρχουμε

Κι αυτό τα λέει όλα

Είτε προοδεύουμε

Είτε ταξιδεύουμε

Αν δακρύσουμε

Ανακαλύπτουμε απερίσκεπτα

Τα βαθύτερα ανείπωτα.

Κι αν προσποιούμαστε

Προσωπικότητες

Εξελισσόμαστε

Κατανοούμε.

Αλλά για να ζούμε

Αρκεί να δημιουργούμε.

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

{Αισθήματα σε κεχριμπάρι}

Παγωμένα αισθήματα στο κεχριμπάρι
Ποιός γι' αυτά να ενδιαφερθεί;
Λάμπαν στην ώρα τους... Ήταν ωραία!
Κλεισμένα από τότε σε χρόνου σιωπή

Αυτοί που πέθαναν αδιαφορήσαν
Αν δε γεννήθηκαν δεν ήταν εκεί
Του τώρα οι λέξεις γυρεύουν εκφάνσεις
Κανένα κίνητρο δεν τα ανακινεί

Χιλιάδες χρόνια προστατευμένα
Το κεχριμπάρι τα έχει νοιαστεί
Πήρε μορφή σε μεγάλες πιέσεις
Μέχρι εσύ, ως λιβάνι, τα κάψεις και εξαγνιστείς!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Ξένου συγγραφές}

Ήθελα να γνωρίσω τον εαυτό
Άρχισα να χορεύω γύρω και μέσα στο κελί (κορμί)
Νόμισα θα συναντήσω έναν άνθρωπο
Αλλά εκεί ήταν πολλοί εξ αρχής
Όλοι όσοι αγάπησα.
Με κάθε είδος αγάπης:
Αδερφική, συναδερφική, φιλική, συγγενική, οικογενειακή...
Όλα τα όμορφα βιώματα τα έβαψα έντονα
Όλα τα δύστροπα τα ξεθώριασα
Αλλά όλοι και όλα είμαι εγώ
Αρσενικά και θηλυκά
Προσωπικές και απρόσωπες επιρροές
Και όλα τα φιλιά μου
Ως τώρα από έρωτα
Όπως οι δημιουργίες μου
Όταν τις ξαναδιαβάζω όμως
Αγνώ τον συγγραφέα
Μου είναι ξένος

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Fridge]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Όλα τ'άστρα στο κορμί}

Όσα τα άστρα τ'ουρανού
Τόσα τα άτομα στο κορμί
Δίχως τηλε μικρο σκόπια
Άγγιξε τον ουρανό στη γη

Ένας κόσμος εσύ. Άλλος εγώ.
Εύκολα αγαπάς το διαφορετικό;
Αραίωσες τα άστρα μου
Τώρα αλλού κοιτώ! Κάτι συνεκτικό!

Λίγο πιο κοντά:
Θα διακτινιστώ, θα διαλυθώ.
Δεν μοιάζει με αγάπη αυτό.
Αλλάζει ρότα ο πλανήτης
Τραβάς να πέσω; Πως να κρατηθώ;

Όλα τ' άστρα στο κορμί
Να ηρεμήσω στη βροχή
Ο ήλιος πάλι να φανεί
Αν είσαι ακόμη εκεί
Μετεωρήτης ή ηλιοκατεγίδα
Θικτο μένει το φως
Είμαι ουρανός. Είσαι ουρανός.
Σε άλλο σύμπαν φωτεινός.

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Fridge]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Νεκροί πόθοι}

Ματαιωμένα "θέλω" φιλώ στα χείλη
Αυτά που σκλήρυναν την τρυφερή καρδιά
Δείλιασαν να εκφραστούν στο τότε
Κάνουν παράπονα για τη ραγισματιά

Μα πόσο ανώριμα κατηγορείς τους άλλους ;
Μα πώς κατάφερες γυαλί πια να γενείς ;
Υπάκουσες σε όλα σου τα "πρέπει"
Τώρα φιλώ νεκρού ψυχρή ματιά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Τόπος με άλλον ουρανό}

Σ' αυτόν τον τόπο όλο μεθώ
Δίχως γουλιά καμιά ποτό
Είναι τα θαύματα σωρό
Κι εσύ ποτέ δεν είσαι εδώ

Εκεί, ψηλά όταν θωρώ
Τον ουρανό δε θα τον βρώ
Είναι το Διάστημα εκεί
Λάμπει αιώνια μια στιγμή

Όλα τα είδη των πουλιών
Μια συγχορδία των θεών
Κι όταν ο λύκος αλυχτεί
Τότε κοιτώ αν είσαι εκεί

Άχρονοι ήχοι κι ευωδιές
Δυόσμος, δάφνη και ελιές
Κυλά η σελήνη προσπερνά
Είναι για θαύματα αργά;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Κύκλοι ζωής}

Στα χέρια μου εσύ θέλεις να πεθάνεις
Κι ας είναι αυτό για μένα το φρικτό
Ατέρμονα τον πόνο να βιώνω
Να σβήσω αυτόν τον πόθο πώς μπορώ;

Όσες φορές στο σύμπαν κι αν γεννιέμαι
Εσένα κάπου κάπως συναντώ!
Αδύνατο να δω πως δεν ταιριάζω
Στον κόσμο μου σε βάζω όπως μπορώ!

Το τέλος σου αρχή είναι για μένα
Σε κύκλους σωτηρίας να γυρνώ
Σαν το ποντίκι σε μια ρόδα νιώθω
Στα ίδια αισθήματα γυρίζω κι απορώ!

Το μίτο πάλι πιάνει ο Θησέας
Και χάνεται σε σπήλαιο σκοτεινό
Προτού του ταύρου κέρατα να πιάσει
Πίσω στο φως της αγκαλιάς μου τον τραβώ

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Dark]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Μαζί σε Παράδεισο}

Θυμάμαι το αύριο
Ξεχνάω το χθες
Όλα υπάρχουν
Δε σβήνουν ψυχές
Τί είναι τα βάσανα;
Λησμονώ στεναχώριες
Ζω σε Παράδεισο
Και δε ζούμε χώρια

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Dark]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Σκοτεινό σημείο}

Μια σταγόνα στην κλεψύδρα
όλο λείπει
Μαύρη τρύπα στις χαράς μας
τη ροή
Στο κενό της, μια στις τόσες
κάποιος πέφτει
Κοίτα αύριο ίσως είσαι
και σύ
Της μοίρας όλα καλά
καμωμένα
Αποφάσεις π' όλα τ' άλλα
αναιρούν
Μια σταγόνα απ' το χθες
αν αλλοιώσεις
Στην επόμενη ίσως χαθείς
εσύ
Πεπρωμένο μην ελπίζεις
και προβλέψεις
Όλα τώρα μας συμβαίνουν
στη ζωή
Φωτός ακτίνα το σκοτάδι
αιμορραγεί

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

{Ζωντάνια μόνη}

Πόση ζωντάνια να βάλω στο ποτήρι;
Όστε τα μάτια να μορφωθούν σε μπλέ
Η κούπα σου είναι βλέπω ραγισμένη
Στο δρόμο για τα χείλη θα χαθεί

Πώς ένα δάκρυ να στάξω μέσα;
Σε καρδιά ήδη πλημμυρισμένη
Χρόνια συλλέγει άλλων πόνο κι ενοχή
Και του στερνού ακόμα συγκρατώ την ορμή

Ξέρεις, έχει και η ζωντάνια δάκρυα
Κι ας την ζηλεύεις. Κι ας την περιφρονείς.
Έχουν τη ρίζα τους στα βάθη της γης
Την ποτίζουν! Απ' τον ήλιο μην καείς

Πολύτιμο όστρακο το σώμα κι ας σπάει
Χρυσή κόλλα μουσικής το κολλά
Αγκαλιάζει την ευαίσθητη ψύχα
Τσουγκρώ να πιούμε στην υγεία της ζωής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Στο στήθος Σου}

Ευρύ το στήθος της ψυχής
Πολύ πέρα απ' τον ορίζοντα φτάνει
Στα χλωρά κλαριά Του
Τιτιβίζουν νεαρά πουλιά
Οι ερωτευμένες καρδιές
Στους παλμούς Του
Ανασαίνει το σύμπαν
Πεθαίνουν κι ανασταίνονται άστρα
Ωραίες συνειδήσεις αφουγκράζομαι
Στην αγκαλιά Σου αφυπνίζομαι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Δάσος ανάγκης}

Τα φύτεψα τα δέντρα μου στο σύμπαν
Λέξεις σε στοίχιση- παρέλασης παιδιά
Νόημα ενότητας, χαράς, ελευθερίας
Βαθιά ανάσα σε προσμένει στα κλαδιά
Μαζί είμαι με τα πολύχρωμα πουλιά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Πλάστης}

Αυτό το ηλιοβασίλεμα το έπλασα με αίμα
Τη νύχτα που ξεχείλιζαν οι πόθοι
Τώρα κοσμεί μια νέα δημιουργία
Στης Σαντορίνης την άκρατη φαντασία

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Λόγια σιωπής}

Είσαι μωρό στο στήθος που κοιμίζω
Με ηρεμία στων πράξεων τη σιωπή
Κι ας μη μ' ανήκεις. Τη μητέρα σου εκπαιδεύω
Στα λόγια χάνει την αξία της στιγμής
Άξια αισθήματα. Εφόδια ζωής.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Συγχωρώ σαν τα μάτια Σου}

Τα διάλεξα τα μάτια μέσα σ'άλλα
Τα αστέρια τους φωτίζουνε βαθιά
Τα λάθη, τα σωστά, μικρά μεγάλα

Όλα όσα μίσησα τα δέχτηκες κι αυτά
Με θύμωναν, τα ένοχα μυστικά
Κι όπως μ' αγκάλιασες μ' Αγάπησες ξανά

Κοίτα με λάμπω σαν τα μάτια Σου κι εγώ
Για όσα έπραξα πια δεν κατηγορώ
Αυτά που μίσησα σε 'σένα συγχωρώ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Καμιά κρυψώνα}

Σε έπαυλη κρύφτηκα
Εκεί οι ξένοι μοιάζουν φίλοι
Καμιά ασφάλεια στο πλευρό
Με ανακάλυψαν το δείλι
Τρέμει το κάθε μου φτερό
Του τίποτα η πίστη αν χαθεί;
Η μόνη λύση να πετώ
Τ' απλώνω στα μούτρα σε χτυπώ
Κόκκινα γίνονται τα χείλη
Φάσμα του πόθου απατηλό
Να σ' ανταμώσω αδυνατώ
Καμιά κρυψώνα να κρυφτώ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Ζωγραφίζω Εσένα}

Οι λέξεις ψέματα είναι
Τα χέρια Σου θέλω να ζωγραφίσω
Τη στιγμή που γράφουν τις λέξεις
Να βουτήξω το πινέλο στα πολύχρωμα όνειρα
Στην παλέτα του νου Σου
Είναι ο μόνος λόγος που θα 'θελα να γίνω ζωγράφος
Λίγο μετά την αηδία
Λίγο μετά την ματαιότητα
Ελπίδα μετά την απελπισία
Μάχομαι να ανακαλύψω ότι Υπάρχεις
Κι αν δεν υπάρχεις να σε γεννήσω
Όρθιο αλεξικέραυνο στέκω μετά τη μάχη
Δέχομαι αγέρωχα όλους τους κεραυνούς
Των κοινωνικών επιταγών
Των ηθικολογικών προκαταλήψεων
Της κάθε ατομικής αυταπάτης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Ελα στο πάρτι}

Στην άβυσσο βουτώ για παπαρούνες
Κι εσύ όλο αλλάζεις χρόνο και σκοπό
Στο πάρτι αυτό με κάλεσες θαρρώ
Δίχως παπούτσια και για μπόλικο χορό

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Ηττα ζωής}

Η απάθεια
συνέτριψε ό,τι
πολύτιμο είχα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Σοφία απογόνων}

Δίχως ευκαιρίες μάθησης
Με πολύ κολύμπι επιβίωσης
Σώθηκες
Ναυαγός μόνος
Με τη φύση παρέα
Κι έτσι σοφό που σε έκανε
Η παρατήρηση
Στέλνεις μηνύματα σε μπουτίλιες
Νοιάζεσαι για τους απογόνους
Της ανθρωπότητας
Και ας μην είχες δικούς σου
Πόσο θαυμάσιο!

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

{Ουράνια Αγάπη}

Με φίλησαν
τ' αστέρια χθες
στο στόμα
με ουράνια Αγάπη
Τι γλυκό!
Τα δάχτυλα ακουμπώ
πάνω στα χείλη
Καίνε ακόμα!
Όλοι ανέραστοι
και το 'χω μυστικό
Στη λέξη "ζήλια"
θα μου κάνουνε κακό
Τα άστρα διαβάζουν
τον κάθε καημό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Τίποτα δε χάθηκε γιαγιά}

Τον χάσαμε το δρόμο γιαγιά!
Κι ας σώθηκες απ' τη φυγή!
Στο υπόγειο της πόλης που ήρθες
Στέκουμε για πάντα σκονισμένοι
Απ' των άστρων τη θαμπάδα που εισβάλει
Απ' τις τρύπες που με κόπο άνοιξα
Στην προσπάθεια να συγκολλήσω λαούς
Θριαμβολογούν πως νίκησαν το Θάνατο
Θριαμβολογούν πως νίκησαν το Χρόνο
Θριαμβολογούν πως νίκησαν Εσένα
Πόσες απάτες καθηλώνουν τους βλογιοκομμένους;
Όσο στο αδύνατο ελπίζω
Την Κόλαση Παράδεισο να δω. Μπορώ!
Τίποτα ακόμα δε χάθηκε γιαγιά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Αγάπη Αγνή}

Το χαμόγελο μόνιμο
Σαν σημάδι εκ γενετής
Στο πρόσωπο
Βίωνε Αγάπη
Έντονα, μυστικά
Χωρίς διαφυγή
Πρόσφερε χαρά
Στους παγιδευμένους
Στη θλίψη
Με μια αχτίδα αυγής
Αναγεννιόταν
Κι ας ήταν
Κοινωνικά δύσκολο
Για γυναίκα
Αληθινή
Απέραντη
Πάντα παρούσα
Σαν τον ουρανό
Σε αφήνει
Να πετάς
Ελεύθερα
Και με την απουσία της
Αγκαλιάζει
Όλα τη θυμίζουν
Ελεύθερη βούληση
Με όριο
Τον αυτοσεβασμό
Δίχως δημόσιο δάκρυ
Μόνο τις νύχτες
Όταν άκουγε
Όλες τις καρδιές
Νεκρών και ζωντανών
Αγαπημένων
Να χτυπούν
Μέσα της
Σαν μία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Βασική ανικανότητα άλλου}

Τι κι αν Όλους σας Αγάπησα
Ακόμα κι αν όλοι με αγαπήσετε
Ένα κενό στατικού ηλεκτρισμού
Θα προκαλεί ζημιές σ' όσους συνδέονται
Ανίκανοι να διορθώσουμε τη βλάβη
Πώς να αντικαταστήσουμε τη μητρική;
Όσο κι αν ελπίζεις στο απίστευτο!
Ξεφυσά και εκτοξεύει ρουκέτες' Κρίμα!
Θαυμαστό πολιτισμό καρποφόρησα στα χαλάσματα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Γιατί;}

Φυσάς, ξεφυσάς
Πυράλους μας εκτοξεύεις.
Γιατί;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Το νόημα Όλων}

Να προσέχω
Ξέρουν περισσότερα
Απ' όσα νομίζω
Κι αν ήθελες
Να με προσέχεις
Οι ρίζες με κρατούν
Μακριά
Από το φιλί
Που προσδιορίζει
Το νόημα
Όλων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Ήσουν άνθρωπος Εσύ!}

Σε έβλεπα πολύχρωμο πουλί
Πετούσες κοντά μου
Σε φωτογράφιζα
Και έφευγες πετώντας
Ξαφνικά στάθηκες απέναντί μου
Με κοίταξες στα μάτια
Έμπλεξες τα δάχτυλά σου
Με τα δάχτυλά μου
Και δάκρυσες
Για όλα
Μου τα μετέδωσες όλα!
Πόνους, αισθήματα... αγωνίες
Είσαι άνθρωπος Εσύ!
Πόσο λάθος έκανα!
Όνειρο ήτανε!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Με τί κίνητρο;}

Ανεβαίνω καρφιά
Καρφωμένα στον τοίχο
Ιδιότυπη σκάλα
Ενός άλλου καιρού
Έχω ανέβει ψηλά
Όλο πρέπει να σκύβω
Πάτημα έχει στενό
Κι από κάτω γκρεμός
Πολύ έχουν σκουριά
Βλέμμα κάτω ζαλίζει
Γιατί τόσο ρισκάρω;
Χωρίς λόγο μπορώ;

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

{Πού πάω;}

Γι' αλλού πήγαινα
Κι αλλού με μεταφέρουν
Καταραμένα 'πρέπει' εργασίας
Το όχημα χάλασε
Στα πόδια απομένει
Να βρει μια πόλη
Να βρεί ταξί
Στην τσέπη έχω αξία
Φτάνω στην Αλεξάνδρεια
Και είναι αυτή στη μέση
Να πάω στην πατρίδα
Ή εκεί που διαμένω
Μα τα μέσα όλα γεμάτα
Και η μαμά εδώ κοντά!
Τι θέλει;
Ψάχνει κι αυτή
Μαζί μου θε να έρθει
Με βλέμμα βλοσυρό
Ξέρει μόνο να λέει
Ένας οδηγός καλεί
(κάπου τον ξέρω)
Μικρό το αμάξι
Μα δεν είναι ταξί
Για τρεις είπε είναι οτι πρέπει
Πάει όπου πάω
Κώστας συστήνεται
Πέντε φορές το χάνω
Μια το ξεχνώ
Μια δεν το πιστεύω
Υποκριτές!
Κανείς δε μ' ενδιαφέρει
Μητρικές γράφει σε πίνακες
Με υλικό: DNA
Στάση ζητάει
Συστήνει το συγκάτοικο
Για ένα πρωτόγαλα(;)

Και μαγιά για δυναμωτικό
Να που σε θυμήθηκα
Είσαι ο σεφ κριτής
Με μαλλί Playmobil
Πού παω;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΝΣΤΙΚΤΑ

{Πιστός: Εφευρέτης ζωής}

Καμιά φορά, δείξε πίστη στο άγνωστο
Να σε πάει πιο πέρα μπορεί
Κι ας δείχνουν όλοι και όλα τ'αντίθετο
Αυτό σε 'χει τρελά ερωτευτεί!
Ταυτότητα στα μάτια σου βρήκε!
Μόλις εφηύρες για όλους ζωή!
Βαλίτσες με έρευνα γέμισε
Δείξε γιατί αξίζει να ζεί

[Εμπνευσμένο από τη σειρά Fridge]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Έρωτς: Όλα αλλιώς!}

Αλκοόλ χαλάρωσε το ήθος
Σκοτάδι σύμμαχος βουβός
Μοιραίο άγγιγμα αρκούσε
Το ζώο λύθηκε επαρκώς
Όρμηξε μόνο του χυδαία
Άρχισε έρωτας στο φως
Άγριος, παρείσακτος, φρικτός

Μια του κλέφτη, δυο του ψεύτη
Μόχθος, νηστεία και δουλειά
Ντροπή συγκράτησε το πάθος
Μα μια ματιά θεριό ξυπνά
Να 'τανε άραγε αμοιβαίο;
Αχ! Να 'τανε κάποτε όλα αλλιώς!

Χρόνια κορόιδεα εμένα
Ο έρωτς έμεινε κρυφός
Πήγα νυμφεύθηκα μιαν άλλη
Κι έχω κορμί νευρωτικό
Κοίτα με όλο αρρωσταίνω
Ζώο κραυγάζει ανεπαρκώς

Αλλάζω σκέψεις, μην πονάω
Λιάζω το σώμα μου στο φως
Ξυπνάει όλες τις αισθήσεις
Νέα αισθήματα να ζω
Συγνώμη κε εαυτέ μου
Αχ! Πόσο σε ταλαιπωρώ;
Όσο εσένανε φροντίζω
Έρωτας είναι! Όλα αλλιώς!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Δαντέλα: Πάθος για ζωή}

Ποιο υπάκουα κι απ' το βαρύ το βόδι
Με αυτιά μεγάλα σαν του μουλαριού
Συνέλεξαν νοήματα με πείσμα
Μια στων "πρέπει" δυο στου "θέλω" το ρυθμό
Αν ανέλυαν και τα γνωστά της φύσης
Με έναν διάλογο στου φεγγαριού το φως
Θα 'χαμε τρόπο για το μετέωρο βήμα
Της δημιουργίας που κουνά τη Γη αλλιώς
Θέλει χρόνο να στολίζεις το αναγκαίο
Με δαντέλες κι ας σου μοιάζει περιττό
Το 'χει ανάγκη η ψυχή μας το ωραίο
Θηλυκότητα στο υπάκουο θηλυκό
Πηγαίο πάθος για ζωή. Το μυστικό!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

{Ματιά: Τρόπος πνοής}

Η αργοπορεία επιβεβαίωσε την κούραση της τρεμάμενης σπίθας
Αυτή όμως παρατηρούσε μια Όμορφη μπλε πεταλούδα
Ενώ ο φόβος σου την είδε για σκόρο και την ζούλιξε αναίτια
Καλά που την διέσωσε σε στίχους και απέκτησε οικογένεια
Εσωτερική πνοή την φούντωσε σε φλόγα, ενώ άλλη την έσβηνε
Ακόμα έχεις μόνο συγγενείς. Αναρωτήθηκες ποτέ γιατί; Άργησες;
[Εμπνευση από τη σειρά 'Fridge']

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

{Έλατο: Πρότυπο αυτοσυντήρησης}

Κάθε στάλα την κύλισες
Στον όμορφο κορμό σου
Έλατο αγκαθόφυλο
Τη ρίζα σου ενίσχυσες
Η φύση, το ποτό σου!

Μόνο στέκεις στο βουνό
Άνθρωπος δεν ποτίζει
Ένστικτο αυτοσυντήρησης
Πρότυπο τ' όνειρό σου
Ποιός ειν' ο σύμβουλός σου;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Ρόδα: Φως προόδου}

Ύψωσες τα κλαδιά στο φως
Ωσπου ήλιο να πιάσεις
Σοφή μου τριανταφυλλιά
Τ' άνθη σου να γιορτάσεις

Άσε τα δίποδα θεριά
Στα σκοτεινά να κλαίνε
Της μοίρας που σκεφτήκανε
Να αισθανθούν τις λέξεις

Πίκρα του άλλου η χαρά
Πίκρα μες τη ζωντάνια
Τα στόρια κατεβάσανε
Σε φύσης ζουν ορφάνια

Άσε τον ήλιο να σε δει
Άνθρωπε να γελάσεις
Σε κάθε άνθους προσμονή
Ευχή μου: Να γιορτάσεις!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Ομίχλη: Φύσης κάθαρση}

Διώξε Ψυχή τα απόνερα
Μας έπνιξε η βροχή Σου
Ρίξε έναν ήλιο στην προβιά
Να εξατμιστεί μαζί του

Σε αγκάλιασαν τα μάτια μας
Σε 'νωσαν τα κορμιά μας
Φύση σοφή η ομίχλη Σου
Ειν' τα παράπονά μας

Ανέβηκαν ως την κορφή
Του πιο ψηλού βουνού Σου
Γίναν ουράνια σύννεφα
Να βλέπω τους καημούς μου

Έτσι τηρώ από μακριά
Δικές μου τραγωδίες
Μ' όλο καθάριο το κορμί
Είναι σαν κωμωδίες

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

{Μάτια: Κρίκος ζωής}

Σε μια μνήμη σε χωράω σαν εικόνα
Λίγα byte και σε έχω ερωτευτεί
Δίχως ήχο, χωρίς κίνηση ή χρώμα
Δυο μάτια να γυαλίζουν από ευχή

Πώς αντέχουν ένα θαύμα ν'αντικρίσουν!
Με χαμόγελο να φτάνει ως τ' αυτιά!
Και το θαύμα σαν προβάλλει, τι γενναία!
Να 'μαι εγώ! (;;;) Και σύ να μένεις μακριά

Η συνάντηση δεν έπρεπε να γίνει
Κόβει του χρόνου την πολύτιμη ροή
Μια αλλόκοτη χημεία αναγνωρίζει
Δυο ανθρώπους που ξανά θ' ανταμωθούν
(Ρίζα το ένστικτο. Έρωσ το άνθος και αναμένεται καρπός δημιουργικός.)

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

'Άλογα ένστικτα'

Χέρι σφίγγει την καρδιά
Πλημμυρισμένη αίμα
Κοιτά ενοχικά
Οφείλει να ντραπεί (?)
Στις κοινωνίας τη ματιά
Ποθεί
Ένστικτα
Σκέψεις
Ρέουν ορμητικά
Ποιά λογική τις σταματά;
Να χαντακώσεις ό,τι ζωντάνια χτυπά;
Για ποιά χαρά να ζεις μετά;
Των ευγενών η γνώμη μετρά(!)
Και αν η πρόθεση αγνή
Συνέπειες έχει
Κάθε πράξης το μετά
Σε όλων των κόσμων τη ζυγαριά
Σεβάσου
Το σφίξιμο σε κάθε καρδιά
(Αγάπα τα όμορφα εφικτά)

[Έμπνευση από το βιβλίο "Ο Σατανάς" του Τολστόι]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ+ΣΚΕΨΕΙΣ=ΝΟΗΜΑΤΑ

Εικόνα του Johnny di: *λαχτάρα*

Σαν έμαθες να ζωγραφίζεις σύννεφα
Τα καβάλησες και ταξιδεύεις από τότε
Είσαι γέφυρα ανάμεσα στους ουρανούς

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *αυτοκτονία*

Πώς πυροβολείς
το λύκο μέσα σου σε
άλλου ουρλιαχτό;

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνες του Johnny di : *υπεκφυγή*

Το όνειρο όταν θα 'χει πια παντόφλες
Στην όχθη με πνοή όταν βγει ιχθύς
Δεμένος δε θα πέφτεις από γέφυρες
Για μια φορά αληθινά θ' αγαπηθείς
Καρπό έρωτα θα εμψυχώνεις επί Γης

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *το παρελθόν*

Τώρα Σου γράφω
Και ζω το όνειρο
Αυτό που είδα!
Ούτε ονειρεύεσαι ούτε επιθυμείς
Με έχεις μπροστά Σου
Και κοιτάς πίσω μου
Τα μετρημένα βήματα
Που μ' ανήκουν
Και πορεύομαι σε άπειρα
Π' αγνώ
Όμως γυρεύεις
Την ήδη χαμένη παιδικότητα
Του να λαμβάνεις
Με μια παράλογη μακρινή ελπίδα
Θλίβεις την ψυχή
Να καίει το σώμα ως κούτσουρο
Εξαπατάς κι εξαπατιέσαι
Νιώθεις το κάψιμο
Ή σκέφτεσαι πώς θα 'ταν;

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνες του Johnny di

Κάποιοι κάποτε με είπανε αργή
Ψωνίσανε άλαλο παπαγάλο σε κλουβί
Στην αυλή όμως τις χελώνες συμπαθούσα
Σιωπηλά φτάνανε τους στόχους π' αγνοούσα

Όμοια κόσμους από καβούκι όλο τηρώ
Βραβεία κλέβω απ' το γοργό λαγό
Τα όρια που θέταν προσπερνούσα
Κι όσο με απέρριπταν πιο ελεύθερα αλλού ζούσα

Τώρα ταΐζω σε διαλείμματα χελώνες
Μετράνε έργα στην καμπούρα αντί χειμώνες
Των λαγών δεν ονειρεύτηκα βραβεία
Όταν τα δίνουν μου χαλούν την ησυχία

Είναι αδιάφορο ο παπαγάλος αν μιλήσει
Όσα του έμαθαν ποτέ δε θα νοήσει

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *ευχή*

Μια φλόγα ευχής
γέφυρα να ενώνει
ουρανούς σιωπής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di:*νοήματα*

Κάθε Σου στάλα
Ολοκληρώνει ρυάκια
σε άσμα ψυχής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *οσμή*

Θέλω να Σε εισπνεύσω
βαθιά στα πνευμόνια
σαν οσμή ρόδου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *δημιουργικότητα*

Έρωτας ζωής
Νικά παγωμένα
πέτρινα ήθη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εικόνα του Johnny di: *αγκάλιασμα*

Ψυχή ψυχή να
αγαλιάσουμε μπορούμε
μες'σε αγκαλιά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *σπίτι*

Μέχρι χθες σε άλλα μέρη όλο γυρνούσες
Πουθενά στρώμα να νιώσεις ζεστασιά
Σε λαβύρινθο σα σβούρα ζαλιζόσουν
Μάτια στο κέντρο σε κοιτάζουν στοργικά

Όλοι οι δρόμοι σε ένα σπίτι οδηγούνε
Κύμα σε ξέβρασε και τρέχεις σε στενά
Το νου να έχεις εκεί που νιώθεις βολικά
Να πλησιάζει κάθε βήμα πιο κοντά

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di : *ξεχασμένος*

Εγκαταλείφτηκα.
Περιττές οι εξηγήσεις.
Είναι η αιτία της Δύναμης
Είναι το τακτικό ραντεβού με την ιστορία.

Επιβίωσα!
Είναι το ξεκάθαρο φως της Ελλάδας η αιτία
Με περίσσεια αποθέματα ύπαρξης
Είναι αδύνατο να αξιοποιηθούν σε μια ζωή

Ανοίγω τα βλέφαρα
και αντικρίζω αλήθειες σχετικές
Εύκολο να ειπωθούν, να γραφτούν, να κατανοηθούν

Κλείνω τα βλέφαρα
και αντικρίζω αλήθειες ιδανικές
Αδύνατο να εκφραστούν ή να αναλυθούν
Μόνο τυφλώνουν και θερμαίνουν
Είναι ο λόγος της ευτυχίας και στα δύσκολα

Ευτυχία!
Πιο τραγική και από τον πόνο η ευτυχισμένη ζωή
Ικανότητα για ανώτερη ζωή
Γίνεσαι φως εσύ ο ίδιος
Χωρίς καμία ανάγκη να εξαπατάς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εικόνα του Johnny di: *παρακάμψεις*

Όταν με δεις για ό,τι είμαι
και όχι για καθρέφτη σου ικανή
θα έχουμε και οι δυο ένα δώρο
να 'μαστε αιώνια ευάλωτα μαζί
από δρόμο χωρίς παρακάμψη, ευθύ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *καημός*

Ελπίδα ισάξια μεγάλης προδοσίας
Να ζεις στο μέλλον και να χάνεις την ουσία
Άνοιξε τα μάτια να μπει τώρα το φως
Είναι μεγάλη αμαρτία ο καημός

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *χαρά*

Εκεί που πάω να απελπιστώ
Μια αχτίδα κόκκινη, κίτρινη, πορτοκαλί
Αλλά πάντα διάφανη, διαυγής και ξεκάθαρη
Γεμίζει φως και τα πιο βαθιά σκοτεινά δωμάτια
Και να που πάλι ξέχασα την αιτία να εγκαταλείψω
Αυτά μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν
Όπου αλλού η ομίχλη συντηρεί τις αιτίες
Και οι σκοτεινές αποφάσεις έχουν λόγο ύπαρξης
Και οι πνοές βαραίνουν περισσότερο απ' των δήμενων

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *ελευθερία και αλήθεια*

Κι αν σε πόθησε το φεγγάρι
Ε και τι έγινε;
Όλη η φύση στην καρδιά σου κοινωνεί
Ό,τι σου λείπει
Βρίσκεται εντός κάθε στιγμή
Σταγόνα που έφυγε
Θάλασσα δεν αναζητεί
Ο κόκκος άμμου βρίσκει ελευθερία
Αλήθεια η έρημος και δεν γυρνά εκεί
Την σχετική αφήνει προς την ιδανική
Πόσοι είναι πια αυτοί οι συμβιβασμένοι;
Πόσο υπάκουα θαυμάζανε τη γη;
Αν έχεις πίστη έχεις ιδεολογία
Να ανατρέψεις την ιδέα... το μπορείς!
Είσαι υποψήφιος για μια ελευθερία
Με την Αλήθεια η μίξη εκρηκτική
Έχεις τη δύναμη υπεύθυνης πορείας
Μια χούφτα ανεύθυνων θα είναι πάντα εκεί
Να σε ενοχλούν ξανά θα προσπαθήσουν
Η αναγούλα, σου θυμίζει αιμορραγία
Είσαι το σύμπαν και είσαι άξιο σεβασμού
Σταγόνα αίματος που σώζει τη ζωή
Όσα φεγγάρια και αν ζώσουνε τη γη

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *εμπειρίες*

Νιώθω συναισθήματα χωρίς τις εμπειρίες
Παράλογα συνθήματα σε αβέβαιες πορείες

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *νοσταλγία και ελπίδα*

Άνοιξης γέννα φωτός σε σκοτεινό δωμάτιο
Μυροβόλησε η τελευταία στάλα
Λάδι βαφτιστικό απ' το σώμα
Με το κιτρίνισμα των πρώτων φύλλων
Τέλειωσε και η πρώτη Ανάσταση
Απέμεινα με την κούπα του Θεού να πίνω ήλιο
Στην πορεία για τη μετουσίωση σε φώς

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

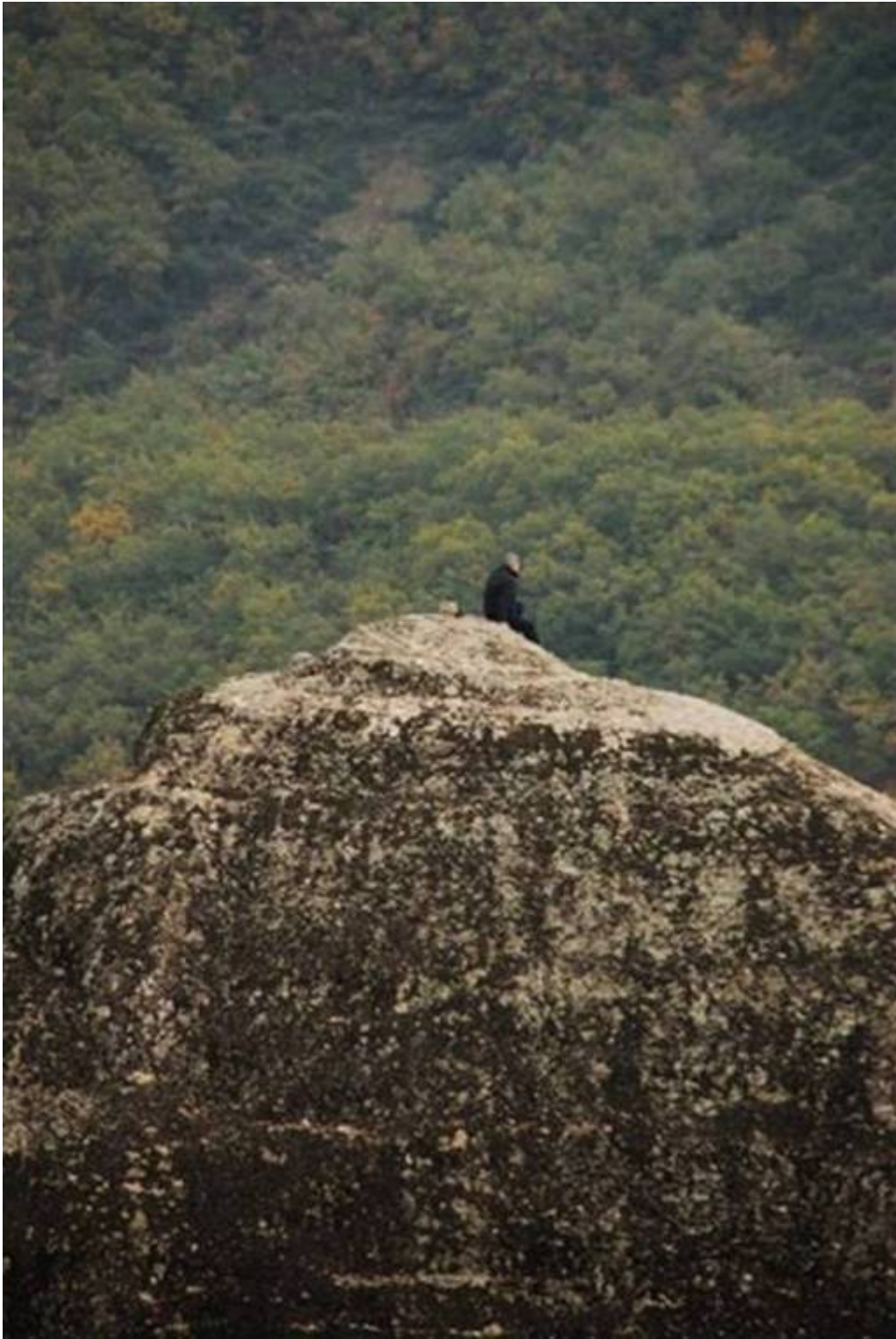

Εικόνα του Johnny di: *πόθος*

Υγροποιημένα
όνειρα του χθες κυλούν
σε τζάμι πόθων

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *απομόνωση*

Ανθρώπου πόνος
Αβάσταχτος
Και από πέτρινους βράχους

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *τεμαχισμός*

Έγινε πέτρες
η πολύχρωμη ζωή.
Κομματιάστηκε!

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

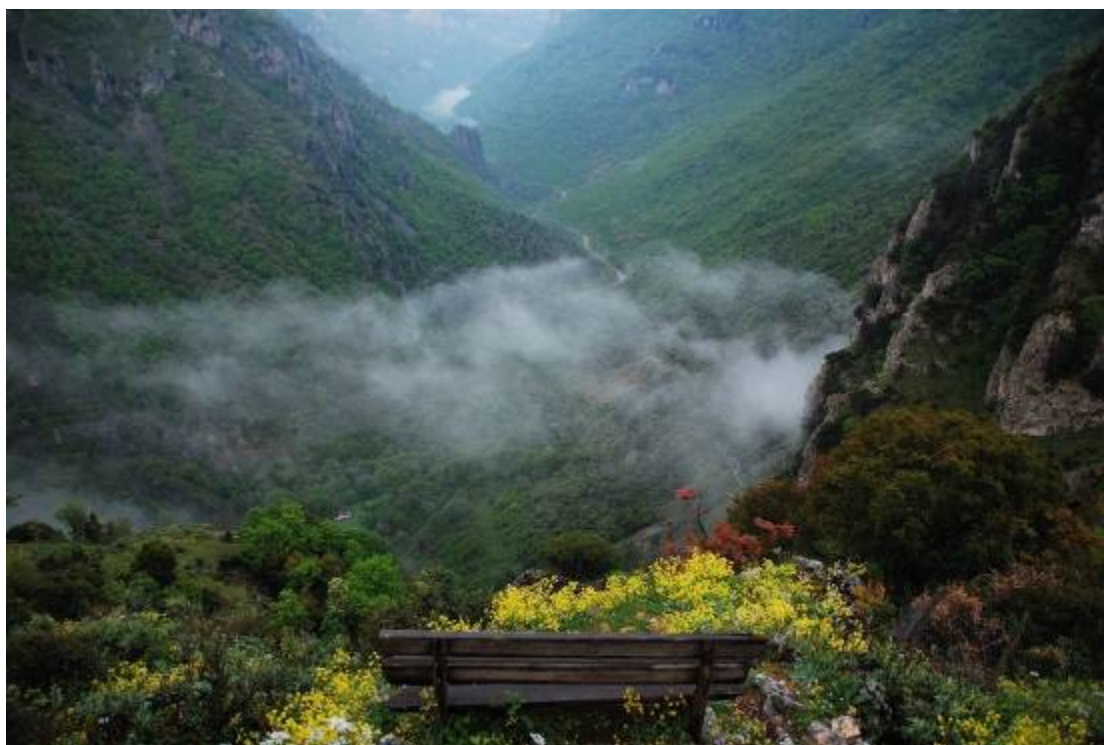

Εικόνα του Johnny di: *λιώσιμο*

Θέρμη των κόσμων
λιώνει και τις πέτρινες
γέφυρες χρόνου

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *εγκατάλειψη*

Άφησες άδειο
το παγκάκι θέασης
της έσω φύσης

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *ασύνορη η φαντασία*

Όριο η θάλασσα;

Όριο ο ουρανός;

Όριο η αντίληψη;

Όριο εσύ;

Ασύνορη η φαντασία!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εικόνα του Johnny di: *εξαγνισμός*

Πλέον τα νοήματα δε χωράνε σε λέξεις
Πλέον τα νοήματα δε χωράνε σε σώματα
Η αποστολή σε τροχιά χωρίς παράκαμψη
Υπάρχει τέλος ως τον εξαγνισμό;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

~παλτό τρυφερότητας~ (για τον οδυσσέα ζερβό)

υπαλλήλου υποχωρήσεις
συμβίωσης συμβιβασμοί
νοημάτων βαριές αλιεύσεις
αλύτρωτοι συναισθηματισμοί
μελάνιασαν της καρδιάς το ποίημα
κι η κόπωση είναι ηθική
μωρά του έρωτα στοχεύουν
για ένα κύκνειο φιλί
μα ο έρωσ θανάτου υπερτερεί
μόλις βρει την καλή γωνία
πώς η ψυχή να ζεσταθεί;
κορμιού παλτό π' αιμορραγεί!
σκέπασ' την όσο είναι εκεί
άλαλες πίκρες ίσως μερέψεις
ίδιο παλτό αν μοιραστείς

[Εμπνευση από το θεατρικό έργο «Το παλτό» του Νικολάι Γκόγκολ]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ